

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 5 maj 2022*

”Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 2011/83/EU – Artikel 6.1 m – Distansavtal mellan en konsument och en näringsidkare – Näringsidkarens skyldighet att informera konsumenten om att tillverkaren ger en garanti och om villkoren för denna – Omständigheter under vilka en sådan skyldighet uppkommer – Innehållet i den information som ska tillhandahållas konsumenten avseende tillverkarens garanti – Verkan av artikel 6.2 i direktiv 1999/44/EG”

I mål C-179/21,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Bundesgerichtshof (Federala högsta domstolen, Tyskland) genom beslut av den 11 februari 2021, som inkom till domstolen den 23 mars 2021, i målet

absoluts -bikes and more- GmbH & Co. KG

mot

the-trading-company GmbH,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden K. Jürimäe samt domarna N. Jääskinen, M. Safjan (referent), N. Piçarra och M. Gavalec,

generaladvokat: G. Pitruzzella,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- absoluts -bikes and more- GmbH & Co. KG, genom C. Rohnke, Rechtsanwalt,
- the-trading-company GmbH, genom A. Rinkler, Rechtsanwalt,

* Rättegångsspråk: tyska.

- Tjeckiens regering, genom M. Smolek, J. Vláčil och S. Šindelková, samtliga i egenskap av ombud,
- Europeiska kommissionen, genom M. Noll-Ehlers, N. Ruiz García och I. Rubene, samtliga i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 6.1 m i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 2011, s. 64), och av artikel 6.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier (EGT L 171, 1999, s. 12).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan absolut -bikes and more- GmbH&Co. KG (nedan kallat Absolut) och the-trading-company GmbH angående Absolut eventuella skyldighet att upplysa sina kunder om den garanti som tredje man ger för de produkter som Absolut säljer.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

Direktiv 1999/44

- 3 Skäl 21 i direktiv 1999/44 har följande lydelse:

”För vissa slag av varor är det brukligt att säljare och tillverkare erbjuder garantier mot alla felaktigheter som visar sig inom viss tid. Detta bruk kan stimulera konkurrensen. Även om sådana garantier är legitima marknadsföringsinstrument får de inte vilseleda konsumenten. För att se till att konsumenterna inte vilseleds bör garantierna innehålla viss information, däribland ett uttalande av innebörd att garantin inte påverkar konsumentens rättigheter enligt lag.”

- 4 Artikel 1 i detta direktiv har följande lydelse:

”1. Detta direktiv syftar till en tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier, i syfte att säkerställa en enhetlig miniminivå för konsumentskyddet inom ramen för den inre marknaden.

2. I detta direktiv avses med

...

- e) *garanti*: varje utfästelse som en säljare eller en tillverkare utan extra kostnad gör till konsumenten och som innebär att han skall återbetala det betalade priset eller byta ut, reparera eller på något sätt befatta sig med konsumentvaran, om den inte motsvarar specifikationerna i garantibeviset eller i reklam som rör varan,

...”

- 5 I artikel 6.2 i nämnda direktiv föreskrivs följande:

”I garantin skall det

- anges att konsumenten har vissa rättigheter enligt lag, enligt tillämplig nationell lagstiftning om försäljning av konsumentvaror, och klargöras att dessa rättigheter inte påverkas av garantin,
- förklaras på vanligt begripligt språk vad garantin innehåller och vilka huvudsakliga uppgifter som är nödvändiga för att framställa anspråk enligt garantin, särskilt dennas varaktighet och territoriella omfattning samt garantigivarens namn och adress.”

Direktiv 2011/83

- 6 I skälen 4, 5 och 7 i direktiv 2011/83 anges följande:

”(4) Enligt artikel 26.2 i EUF-fördraget ska den inre marknaden omfatta ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för varor och tjänster samt etableringsfrihet säkerställs. En harmonisering av vissa aspekter av distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler krävs för att främja en verklig inre marknad för konsumenter med en god balans mellan en hög konsumentskyddsnivå och konkurrenskraftiga företag, samtidigt som subsidiaritetsprincipen respekteras.

(5) ... En fullständig harmonisering av vissa bestämmelser om konsumentinformation och ångerrätt i distansavtal och avtal utanför fasta affärslokaler kommer därför att bidra till en hög konsumentskyddsnivå och till att den inre marknaden fungerar bättre i förhållandet mellan näringsidkare och konsumenter.

...

(7) En fullständig harmonisering av vissa huvudaspekter i lagstiftningen bör leda till betydligt större rättssäkerhet för både konsumenter och näringsidkare. Både konsumenter och näringsidkare bör kunna förlita sig på ett enda regelverk grundat på tydligt definierade rättsliga begrepp som reglerar vissa aspekter i avtal mellan näringsidkare och konsumenter i hela unionen. Effekten av en sådan harmonisering bör bli att de hinder som följer av de fragmenterade bestämmelserna undanröjs och att den inre marknaden fullbordas på detta område. Dessa hinder kan bara undanröjas genom att det införs enhetliga unionsbestämmelser. Konsumenterna bör också tillförsäkras en hög enhetlig skyddsnivå i hela unionen.”

7 I artikel 1 i detta direktiv föreskrivs följande:

”Syftet med detta direktiv är att åstadkomma ett konsumentskydd på hög nivå och därigenom bidra till att den inre marknaden fungerar korrekt genom att tillnärma vissa aspekter av medlemsstaternas lagar och andra författningar avseende avtal som ingåtts mellan konsumenter och näringsidkare.”

8 I artikel 2 leden 2, 7 och 14 i nämnda direktiv anges följande:

”I detta direktiv gäller följande definitioner:

...

2. *näringsidkare*: en fysisk eller juridisk person, antingen offentligägdd eller privatägdd, som i samband med avtal som omfattas av detta direktiv agerar för ändamål som faller inom ramen för den egna närings- eller yrkesverksamheten samt varje person som agerar i dennes namn eller för dennes räkning.

...

7. *distansavtal*: varje köpe- eller tjänsteavtal som ingås mellan näringsidkaren och konsumenten med stöd av ett organiserat system för distansförsäljning eller tillhandahållande av tjänster på distans, utan att näringsidkaren och konsumenten samtidigt är fysiskt närvarande, enbart med utnyttjande av ett eller flera medel för distanskommunikation fram till och inbegripet den tidpunkt då avtalet ingås.

...

14. *garanti*: varje utfästelse som näringsidkaren eller tillverkaren (garantigivaren), utöver sina rättsliga skyldigheter i fråga om avtalsenlighet, ger konsumenten om att återbetala det betalade priset eller att byta ut, reparera eller utföra någon form av service på varorna om de inte överensstämmer med specifikationerna i garantibeviset, eller andra eventuella krav som inte hänför sig till överensstämmelsen men ingår i garantibeviset, eller i den reklam som var tillgänglig vid den tidpunkt då avtalet ingicks eller före avtalets ingående.

...”

9 Artikel 3.1 i samma direktiv har följande lydelse:

”Detta direktiv ska tillämpas på alla avtal som ingås mellan en näringsidkare och en konsument enligt de villkor och i den omfattning som anges i bestämmelserna i direktivet. Det ska också tillämpas på avtal om leverans av vatten, gas, el eller fjärrvärme, inklusive från offentliga leverantörer, till den del som dessa försörjningstjänster tillhandahålls på avtalsrättslig grund.”

10 I artikel 5.1 e i direktiv 2011/83 föreskrivs följande:

”Innan konsumenten blir bunden av ett annat avtal än ett distansavtal eller ett avtal utanför fasta affärslokaler, eller ett motsvarande erbjudande ska näringsidkaren klart och tydligt informera konsumenten om följande, såvida den informationen inte redan framgår av sammanhanget:

...

e) Förutom uppgiften om att det finns en rättslig garanti om avtalsenlighet för varorna, i förekommande fall den service efter försäljningen och de kommersiella garantier som gäller samt villkoren för dessa.

...”

11 I artikel 6 i detta direktiv föreskrivs följande:

”1. Innan konsumenten blir bunden av ett distansavtal eller ett avtal utanför fasta affärslokaler eller ett motsvarande erbjudande ska näringsidkaren klart och tydligt ge konsumenten information om följande:

a) Varornas eller tjänsternas huvudsakliga egenskaper, i en omfattning som är lämplig för mediet och för varorna eller tjänsterna.

...

l) En påminnelse om att det finns en rättslig garanti om avtalsenlighet för varorna.

m) Om tillämpligt, den kundassistans och produktservice som gäller efter försäljningen och de garantier som gäller och villkoren för dessa.

...”

Tysk lagstiftning

12 312d § i Bürgerliches Gesetzbuch (civilagen, nedan kallad BGB), har rubriken ”Informationskrav”. I 312d § punkt 1 föreskrivs följande:

”Vid avtal utanför fasta affärslokaler och vid distansavtal ska näringsidkaren informera konsumenten i enlighet med bestämmelserna i 246a § i [Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche (lag om införande i civilagen, nedan kallad EGBGB)]. ...”

13 I den lydelse som var tillämplig vid tidpunkten för omständigheterna i målet vid den nationella domstolen föreskrevs i 479 § BGB, med rubriken ”Särskilda bestämmelser om garantier”, följande i punkt 1:

”Garantibeviset (443 §) ska avfattas på ett klart och begripligt sätt. Det ska innehålla

1. uppgift om konsumentens lagstadgade rättigheter och om att dessa rättigheter inte påverkas av garantin, samt

2. uppgift om garantins innehåll och samtliga upplysningar som är nödvändiga för att framställa anspråk enligt garantin, särskilt dennas varaktighet och territoriella omfattning samt garantigivarens namn och adress.

...”

14 I 246a § EGBGB, som har rubriken ”Informationskrav i samband med avtal utanför fasta affärslokaler och distansavtal, med undantag av avtal om finansiella tjänster”, föreskrivs följande i punkt 1:

”1) Näringsidkaren ska enligt 312d § punkt 1 BGB informera konsumenten om följande:

...

9. Om tillämpligt, den kundassistans och produktservice som gäller efter försäljningen och de garantier som gäller och villkoren för dessa.

...”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

15 Absolut's saluförde på e-handelsplattformen Amazon en fickkniv från den schweiziska tillverkaren Victorinox. Försäljningsannonsen på Amazons plattform innehöll ingen information om av Absolut's eller tredje man ställda garantier, utan en länk med titeln ”Bruksanvisning” under rubriken ”Andra tekniska uppgifter”. Genom att klicka på denna länk fick användaren tillgång till ett informationsblad på två sidor, författat och formaterat av tillverkaren av kniven. Sidan två innehöll bland annat ett uttalande angående ”Victorinox garanti” med följande lydelse: ”Victorinox garanti omfattar alla material- och fabrikationsfel utan tidsbegränsning (för elektroniska delar gäller garantin i 2 år). Skador till följd av normalt slitage eller felaktig användning omfattas inte av garantin.”

16 the-trading-company, som är ett konkurrerande företag till absolut's, anser att Absolut's inte har lämnat tillräckliga upplysningar om knivtillverkarens garanti. Nämnda företag väckte därför, med stöd av den tyska lagstiftningen om illojal konkurrens, talan om förbuds föreläggande med yrkande om att företaget skulle föreläggas att upphöra med sådana erbjudanden utan att samtidigt dels uppmärksamma konsumenten på dennes lagstadgade rättigheter och på det faktum att tillverkarens garanti inte påverkar dessa rättigheter, dels ange garantins territoriella omfattning.

17 Efter att ha tappat målet i första instans bifölls det efter överklagande av Oberlandesgericht Hamm (Regionala överdomstolen i Hamm, Tyskland). Nämnda domstol fann att det följer av 312d § punkt 1 första meningen BGB och 246a § punkt 1 första stycket första meningen led 9 EGBGB, genom vilka artikel 6.1 m i direktiv 2011/83 införlivas, att det ankommer på säljaren att upplysa om garantin när dess erbjudande, såsom i förevarande fall, innehåller en upplysning, oavsett form, om förekomsten av en garanti. Efter att ha preciserat att omfattningen av denna informationsskyldighet ska fastställas med tillämpning av 479 § punkt 1 BGB, som införlivar artikel 6.2 i direktiv 1999/44, konstaterade nämnda domstol dessutom att Absolut's erbjudande inte innehöll någon av de uppgifter som krävs enligt denna bestämmelse i BGB och att det inte heller framgår av handlingarna i målet att konsumenten hade erhållit denna information i ett senare skede av beställningsprocessen.

18 Absolut's överklagade detta avgörande från Oberlandesgericht Hamm (Regionala överdomstolen i Hamm) till Bundesgerichtshof (Federala högsta domstolen) och yrkade att avgörandet i första instans skulle fastställas.

- 19 Den hänskjutande domstolen vill för det första få klarhet i huruvida en näringsidkare som befinner sig i den situation som Absolut befinner sig i är skyldig att, på grundval av artikel 6.1 m i direktiv 2011/83, upplysa konsumenten om att tillverkaren ger en garanti och villkoren för denna. Med hänsyn till uttrycket ”om tillämpligt” i denna bestämmelse i direktiv 2011/83, vill nämnda domstol i synnerhet få klarhet i om blotta förekomsten av en av tillverkaren ställd garanti, i förevarande fall Victorinox garanti, medför en sådan informationskyldighet för de näringsidkare som saluför den berörda produkten eller om denna skyldighet inte uppkommer annat än om näringsidkaren i sitt erbjudande upplyser om att tillverkaren ger en garanti.
- 20 Med hänsyn till systematiken i och syftet med direktiv 2011/83, men även till den omständigheten att behovet av att inte göra oproportionerliga inskränkningar i näringsidkarnas grundläggande rättigheter ska beaktas, är den hänskjutande domstolen benägen att tolka artikel 6.1 m i direktiv 2011/83 på så sätt, att blotta förekomsten av en garanti från tillverkaren inte medför någon skyldighet för näringsidkaren att tillhandahålla sina kunder information om denna garanti.
- 21 Mot denna bakgrund önskar den hänskjutande domstolen för det andra få klarhet i huruvida enbart omnämmandet av att tillverkaren ger en garanti i näringsidkarens erbjudande, oberoende av dess form och om detta framhävs eller ej, ger upphov till den informationskyldighet som föreskrivs i artikel 6.1 m i direktiv 2011/83 eller om det, för att en sådan informationskyldighet ska uppkomma för näringsidkaren, även krävs att ett sådant omnämmande är lätt att uppfatta för konsumenten eller, för den delen, att det inte tydliggörs för konsumenten att omnämmandet av tillverkarens garanti inte härrör från näringsidkaren utan från tillverkaren själv.
- 22 För det fall en näringsidkare såsom Absolut är skyldig enligt artikel 6.1 m i direktiv 2011/83 att tillhandahålla konsumenten information om tillverkarens garanti, vill den hänskjutande domstolen för det tredje få klarhet i vilket innehåll denna information ska ha. Närmare bestämt önskar den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida detta innehåll ska motsvara det som föreskrivs i artikel 6.2 i direktiv 1999/44 eller om den kan innehålla färre uppgifter.
- 23 Under dessa omständigheter beslutade Bundesgerichtshof (Federala högsta domstolen, Tyskland) att vilandeförklara målet och att ställa följande tolkningsfrågor till EU-domstolen:
  - ”1. Medför blott den omständigheten att det finns en garanti från tillverkaren att informationskravet enligt artikel 6.1 m i direktiv 2011/83 blir tillämpligt?
  2. För det fall att den första frågan ska besvaras nekande, medför då blott den omständigheten att näringsidkarens erbjudande innehåller en uppgift om en garanti från säljaren att informationskravet enligt artikel 6.1 m i direktiv 2011/83/EU blir tillämpligt, eller blir detta krav tillämpligt endast om denna uppgift framgår helt tydligt för konsumenten? Är informationskravet tillämpligt även om det för konsumenten helt tydligt framgår att näringsidkaren endast hänvisar till tillverkarens uppgifter rörande garantin?
  3. Måste den information om förekomsten av och villkoren för en garanti från tillverkaren som krävs enligt artikel 6.1 m i direktiv 2011/83/EU innehålla samma uppgifter som en garanti enligt artikel 6.2 i [direktiv 1999/44], eller är det tillräckligt med färre uppgifter?”

Prövning av tolkningsfrågorna

De två första tolkningsfrågorna

- 24 Den hänskjutande domstolen har ställt de två första frågorna, vilka ska prövas tillsammans, för att få klarhet i huruvida artikel 6.1 m i direktiv 2011/83 ska tolkas så, att näringsidkarens informationskyldighet enligt denna bestämmelse, med avseende på den av tillverkaren ställda garantin, uppkommer på grund av blotta förekomsten av denna garanti eller om det endast är under vissa omständigheter som näringsidkaren är skyldig att informera konsumenten om förekomsten av och villkoren för en sådan garanti.
- 25 Det ska inledningsvis erinras om att distansavtal, enligt artikel 2 led 7 i direktiv 2011/83 definieras som ”varje köpe- eller tjänsteavtal som ingås mellan näringsidkaren och konsumenten med stöd av ett organiserat system för distansförsäljning eller tillhandahållande av tjänster på distans, utan att näringsidkaren och konsumenten samtidigt är fysiskt närvarande, enbart med utnyttjande av ett eller flera medel för distanskommunikation fram till och inbegripet den tidpunkt då avtalet ingås”. Av detta följer att ett avtal om försäljning av en vara som ingåtts mellan en näringsidkare och en konsument på en e-handelsplattform omfattas av begreppet ”distansavtal” och således, i avsaknad av tillämpning av de undantag som föreskrivs i artikel 3.2–3.4 i direktiv 2011/83, av detta direktivs tillämpningsområde såsom det definieras i artikel 3.1 däri.
- 26 Efter denna inledande precisering ska det först erinras om att det följer av artikel 6.1 i direktiv 2011/83 att näringsidkaren, innan konsumenten blir bunden av ett distansavtal eller ett avtal utanför fasta affärslokaler eller ett motsvarande erbjudande, ska ge konsumenten olika upplysningar på ett klart och begripligt sätt. Bestämmelsen syftar till att säkerställa att konsumenten, innan ett avtal ingås, mottar såväl information om avtalsvillkoren och följderna av att avtalet ingås – så att konsumenten på grundval av denna information kan besluta huruvida han eller hon vill ingå ett bindande avtal med en näringsidkare – som den information som är nödvändig för att avtalet ska kunna fullgöras på ett korrekt sätt och framför allt för att konsumenten ska kunna göra gällande sina rättigheter (dom av den 21 oktober 2020, Möbel Kraft, C-529/19, EU:C:2020:846, punkt 26 och där angiven rättspraxis).
- 27 Vad närmare bestämt gäller skyldigheten att informera konsumenten före avtalets ingående enligt artikel 6.1 m i direktiv 2011/83, ska näringsidkaren informera konsumenten om, ”om tillämpligt, den kundassistans och produktservice som gäller efter försäljningen och de garantier som gäller och villkoren för dessa”.
- 28 I fråga om garantier framgår det av ordalydelsen i denna bestämmelse och av uttrycket ”om tillämpligt” att en näringsidkare som ger en garanti är skyldig att upplysa konsumenten om denna garanti och villkoren för denna.
- 29 Däremot framgår det inte av denna ordalydelse om en näringsidkare, för det fall det föreligger en garanti från tillverkarens sida, är skyldig att upplysa konsumenten om förekomsten av och villkoren för denna garanti.
- 30 Uttrycket ”om tillämpligt” i artikel 6.1 m i direktiv 2011/83 syftar nämligen endast till att precisera att skyldigheten i denna bestämmelse att lämna information före avtalets ingående gäller när det föreligger en garanti. Detta ger dock ingen användbar vägledning för att besvara frågan om näringsidkaren, när det utöver den garanti som denne erbjuder föreligger en garanti från

tillverkaren och tillverkarens garanti inte ingår i det tilltänkta avtalet mellan konsumenten och näringsidkaren, på grund av blotta förekomsten av denna garanti måste tillhandahålla kunden information om inte bara sin egen garanti utan även tillverkarens garanti.

- 31 Vidare kan användningen av uttrycket "garantier" i plural i artikel 6.1 m i direktiv 2011/83 förstås så, att det omfattar såväl de olika garantier som en näringsidkare kan erbjuda för samma vara eller för olika varor som de garantier som såväl näringsidkaren som tillverkaren ger i egenskap av skilda personer.
- 32 Eftersom ordalydelsen i artikel 6.1 m i direktiv 2011/83 inte i sig gör det möjligt att besvara den hänskjutande domstolens frågor, ska denna bestämmelse tolkas utifrån sitt sammanhang och de mål som eftersträvas med denna bestämmelse (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 juli 2019, Amazon EU, C-649/17, EU:C:2019:576, punkterna 35 och 37 och där angiven rättspraxis).
- 33 Vad för det första gäller det sammanhang i vilket artikel 6.1 m i direktiv 2011/83 ingår, påpekas att begreppet "garanti" i artikel 2 led 14 i direktiv 2011/83 definieras som "varje utfästelse som näringsidkaren eller tillverkaren ... ger konsumenten". Av detta följer att begreppet "garanti", i den mening som avses i direktiv 2011/83, inte endast omfattar garantier som näringsidkaren ger utan även de garantier som tillverkaren ger.
- 34 Vid en jämförelse av begreppen "näringsidkare" och "garanti" i artikel 2 led 2 respektive led 14 i direktiv 2011/83 framgår det dessutom att unionslagstiftarens användning av uttrycket "eller tillverkaren" i artikel 2 led 14 i direktiv 2011/83 inte skulle ha varit logisk om den informationsskyldighet före avtalets ingående som avses i artikel 6.1 m i detta direktiv, åtminstone under vissa omständigheter, inte skulle omfatta den garanti som tillverkaren erbjuder.
- 35 När tillverkaren säljer sin vara till konsumenten, direkt eller via en annan person som agerar i dennes namn eller för egen räkning, betraktas tillverkaren som näringsidkare i den mening som avses i artikel 2 led 2 i direktiv 2011/83. Den garanti som vederbörande ger kan således inte anses motsvara något annat än den "utfästelse som näringsidkaren ger" i den mening som avses i artikel 2 led 14 i detta direktiv och inte till den "utfästelse som tillverkaren ger" i den mening som avses i sistnämnda bestämmelse.
- 36 Under dessa förhållanden hänför sig uttrycket "eller tillverkaren" i artikel 2 led 14 i direktiv 2011/83 till en situation där näringsidkaren inte är samma person som tillverkaren. Med hänsyn till att uttrycket "garanti" endast används i artikel 6.1 m i direktivet och i motsvarande bestämmelse, i fråga om andra avtal än distansavtal eller avtal utanför fasta affärslokaler, i artikel 5.1 e i direktivet, kan uttrycket "eller tillverkaren" inte behålla sin logik annat än om näringsidkaren, inom ramen för den informationsskyldighet före avtalets ingående som avses båda dessa bestämmelser, åtminstone under vissa omständigheter är skyldig att tillhandahålla konsumenten information om inte bara sin egen utan även tillverkarens garanti.
- 37 I en situation där det huvudsakliga föremålet för avtalsförhållandet avser en vara som tillverkats av en annan person än näringsidkaren, ska den informationsskyldighet före avtalets ingående som avses i artikel 6.1 i direktiv 2011/83 anses omfatta all väsentlig information om föremålet för avtalet, det vill säga den aktuella varan, för att konsumenten, i enlighet med den rättspraxis som det erinrats om i punkt 26 ovan, ska kunna avgöra huruvida han eller hon vill ingå avtal med näringsidkaren med avseende på detta huvudsakliga föremål. Utöver "varans huvudsakliga

egenskaper”, som uttryckligen avses i artikel 6.1 a i direktiv 2011/83, omfattar sådan information i princip även alla garantier som är förknippade med varan, däribland den garanti som tillverkaren erbjuder.

- 38 Vad för det andra avser syftet med direktiv 2011/83 framgår det av artikel 1, jämförd med skälen 4, 5 och 7 däri, att detta är att säkerställa en hög konsumentskyddsnivå genom att konsumentinformationen och konsumenternas säkerhet garanteras i transaktionerna med näringsidkarna. Konsumentskyddet i unionens politik har dessutom stadfästas i artikel 169 FEUF och i artikel 38 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (dom av den 10 juli 2017, Amazon EU, C-649/17, EU:C:2019:576, punkt 39).
- 39 EU-domstolen har emellertid slagit fast att det vid tolkningen av bestämmelserna i direktiv 2011/83, ska säkerställas en god balans mellan en hög konsumentskyddsnivå och konkurrenskraftiga företag, vilket framgår av skäl 4 i detta direktiv, samtidigt som näringsidkarens näringsfrihet, vilken har stadfästas i artikel 16 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, respekteras (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 juli 2019, Amazon EU, C-649/17, EU:C:2019:576, punkt 44).
- 40 Även om det är riktigt att information till konsumenten om tillverkarens garanti – såsom en omständighet som är nära knuten till den vara som avtalsförhållandet med näringsidkaren avser – säkerställer en hög konsumentskyddsnivå så framstår en ovillkorlig skyldighet att lämna sådan information under alla omständigheter som oproportionerlig, särskilt mot bakgrund av den ekonomiska situation som råder för vissa företag, särskilt de minsta (se, analogt, dom av den 14 maj 2020, EIS, C-266/2019EU:C:2020:384, punkt 35 och där angiven rättspraxis). En sådan ovillkorlig skyldighet skulle nämligen tvinga näringsidkarna att utföra ett betydande arbete för att samla in och uppdatera information om en sådan garanti, trots att dessa inte nödvändigtvis har ett direkt avtalsförhållande med tillverkarna och frågan om tillverkarnas garanti i princip inte omfattas av det avtal som de avser att ingå med konsumenten.
- 41 Under dessa omständigheter leder en avvägning mellan en hög konsumentskyddsnivå och företagets konkurrenskraft, såsom anges i skäl 4 i direktiv 2011/83, till slutsatsen att näringsidkaren endast är skyldig att, innan avtal ingås, ge konsumenten information om tillverkarens garanti när det berättigade intresset hos en normalt informerad samt skäligen uppmärksam och medveten genomsnittskonsument av en hög skyddsnivå ska väga tyngre med avseende på dennes beslut att ingå avtal med näringsidkaren.
- 42 Det framgår av den bokstavliga, systematiska och teleologiska tolkningen i punkterna 27–41 ovan att den informationsskyldighet före avtalets ingående som avses i artikel 6.1 m i direktiv 2011/83 omfattar såväl näringsidkarens som tillverkarens garanti, när, såsom framgår av punkt 41 i förevarande dom, konsumenten har ett berättigat intresse av att erhålla information i detta avseende för att kunna fatta beslut om att ingå avtal med näringsidkaren. Av detta följer att näringsidkaren är skyldig att ge konsumenten information om tillverkarens garanti före avtalets ingående, inte på grund av blotta förekomsten av denna garanti, utan på grund av att det föreligger ett sådant berättigat intresse.
- 43 Det ska följaktligen, i nästa steg, fastställas huruvida konsumenten, under sådana omständigheter som de som karaktäriserar näringsidkarens erbjudanden i det nationella målet, har ett berättigat intresse av att, före avtalets ingående, erhålla information från näringsidkaren om den garanti som tillverkaren ger och villkoren för denna.

- 44 Det bör i det avseendet fastställas att ett sådant berättigat intresse föreligger när näringsidkaren gör den garanti som tillverkaren erbjuder till en central eller avgörande omständighet i sitt anbud.
- 45 Särskilt när näringsidkaren uttryckligen fäster konsumentens uppmärksamhet på att tillverkaren ger en garanti såsom försäljnings- eller reklamargument för att därigenom öka erbjudandets konkurrens- och attraktionskraft i förhållande till konkurrenternas erbjudanden, gäller den informationsskyldighet som avses i artikel 6.1 m i direktiv 2011/83.
- 46 Sådan information är nämligen, när det gäller konsumentskydd, nödvändig för att konsumenterna inte ska vilseledas av oklara, tvetydiga eller ofullständiga uppgifter om de olika befintliga garantierna och deras uppbyggnad och för att de bland annat ska kunna förstå att den garanti som tillverkaren ger inte härrör från näringsidkaren och om den eventuellt kan utnyttjas med näringsidkaren som mellanhand. En sådan informationsskyldighet kan inte heller anses utgöra en oproportionerlig börda för näringsidkaren, eftersom näringsidkaren själv, med full kännedom om saken, beslutar sig för att fästa konsumentens uppmärksamhet på denna omständighet och har för avsikt att med hjälp av denna uppnå en konkurrensfördel.
- 47 Om näringsidkaren i sitt anbud däremot som ett tillägg, i förbigående eller på ett knappt märkbart sätt nämner tillverkarens garanti så att denna, med hänsyn till erbjudandets innehåll och utformning, objektivt sett inte kan vare sig anses utgöra ett affärsargument från näringsidkarens sida eller vilseleda konsumenten, är näringsidkaren inte skyldig att, enbart på grund av denna uppgift, tillhandahålla konsumenten information före avtalets ingående enligt artikel 6.1 m i direktiv 2011/83.
- 48 För att avgöra huruvida tillverkarens garanti utgör en central eller avgörande omständighet i näringsidkarens erbjudande, i den mening som avses i punkt 44 i förevarande dom, ska hänsyn tas till erbjudandets innehåll och allmänna utformning med avseende på den aktuella varan, betydelsen, i form av försäljnings- eller reklamargument, av att tillverkarens garanti anges, var i erbjudandet denna anges, den risk för vilseledande eller förväxling som en sådan uppgift skulle kunna leda till för en normalt informerad konsument med avseende på de olika garantirättigheter som vederbörande har eller vem som är garantigivare, huruvida erbjudandet innehåller information om de andra garantier som varan omfattas av och andra omständigheter som skulle kunna skapa ett objektivt behov av konsumentskydd.
- 49 Mot bakgrund av dessa kriterier ankommer det på den hänskjutande domstolen att kontrollera om, i det nationella målet, omnämmandet av garantin i näringsidkarens erbjudande utgör en central eller avgörande del av näringsidkarens erbjudande på ett sätt som innebär att det informationskrav som avses i artikel 6.1 m i direktiv 2011/83 gäller. Även om det uteslutande ankommer på den hänskjutande domstolen att göra denna kontroll, kan EU-domstolen, när den meddelar ett förhandsavgörande, i förekommande fall bidra med preciseringar för att vägleda den nationella domstolen vid dess avgörande (dom av den 3 februari 2021, FIGC och Consorzio Ge.Se.Av., C-155/19 och C-156/19, EU:C:2021:88, punkt 59 och där angiven rättspraxis).
- 50 I förevarande fall nämndes tillverkarens garanti inte direkt i själva annonsen för erbjudandet och har således inte på ett märkbart sätt använts som ett försäljnings- eller reklamargument från näringsidkarens sida.
- 51 I synnerhet ska det först och främst konstateras att denna garanti endast nämndes som ett tillägg i erbjudandet, det vill säga på sidan två i ett informationsblad från tillverkaren med rubriken "Bruksanvisning", som gick att tillgå till tack vare en länk under rubriken "Övriga tekniska

uppgifter”, där det i huvudsak hänvisas till uppgifter som tillverkaren lämnat angående den berörda varan. Vidare följde denna garanti närmare bestämt av ett informationsblad som inte hade sammanställts av näringsidkaren, utan av tillverkaren och i vilket det särskilt angavs att det rörde sig om tillverkarens garanti. Risken för vilseledande eller förväxling hos konsumenten vad gäller garantins art och garantigivarens faktiska identitet är slutligen än mer försumbar med hänsyn till att erbjudandet inte innehåller någon som helst uppgift om förekomsten av en garanti som konkurrerar med tillverkarens garanti.

- 52 Under dessa omständigheter framgår det, med förbehåll för den hänskjutande domstolens prövning, att en sådan uppgift om tillverkarens garanti som den som är aktuell i det nationella målet inte kan anses utgöra en central eller avgörande omständighet i näringsidkarens erbjudande.
- 53 Mot bakgrund av dessa överväganden ska den första och den andra frågan besvaras enligt följande. Artikel 6.1 m i direktiv 2011/83 ska tolkas så, att näringsidkarens informationsskyldighet enligt denna bestämmelse, med avseende på den av tillverkaren ställda garantin, inte uppkommer på grund av blotta förekomsten av denna garanti, utan endast när konsumenten har ett berättigat intresse av att erhålla information om denna garanti för att kunna fatta beslut om att ingå avtal med näringsidkaren. Ett sådant berättigat intresse föreligger bland annat när en näringsidkare gör tillverkarens garanti till en central eller avgörande omständighet i sitt erbjudande. För att avgöra huruvida tillverkarens garanti utgör en sådan central eller avgörande omständighet i näringsidkarens erbjudande, ska hänsyn tas till erbjudandets innehåll och allmänna utformning med avseende på den aktuella varan, betydelsen, i form av försäljnings- eller reklamargument, av att tillverkarens garanti anges, var i erbjudandet denna anges, den risk för vilseledande eller förväxling som en sådan uppgift skulle kunna leda till för en normalt informerad konsument med avseende på de olika garantirättigheter som vederbörande har eller vem som är garantigivare, huruvida erbjudandet innehåller information om de andra garantier som varan omfattas av och andra omständigheter som skulle kunna skapa ett objektiva behov av konsumentskydd.

Den tredje frågan

- 54 Den hänskjutande domstolen har ställt den tredje frågan för att få klarhet i huruvida artikel 6.1 m i direktiv 2011/83 ska tolkas så, att den information som ska lämnas till konsumenten om de villkor som gäller för tillverkarens garanti motsvarar den information som avses i artikel 6.2 i direktiv 1999/44.
- 55 Det ska i detta hänseende erinras om att enligt artikel 1.1 i direktiv 1999/44 syftar detta direktiv till en tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier, i syfte att säkerställa en enhetlig miniminivå för konsumentskyddet inom ramen för den inre marknaden.
- 56 Vad närmare bestämt gäller artikel 6.2 i direktiv 1999/44 framgår det av lydelsen i denna bestämmelse, jämförd med artikel 1.2 e och skäl 21 i detta direktiv, att såväl säljarens som tillverkarens garantier måste innehålla vissa uppgifter som anges i artikel 6.2 i samma direktiv, för att säkerställa att konsumenten inte vilseleds.
- 57 Det ska understrykas att artikel 6.2 i direktiv 1999/44 och artikel 6.1 m i direktiv 2011/83 har olika syften, även om båda avser garantier som säljaren eller näringsidkaren och tillverkaren erbjuder. Medan den förstnämnda bestämmelsen syftar till att precisera vilka uppgifter som ska finnas

med i dessa garantier, är syftet med den andra bestämmelsen, såsom framgår av bland annat dess lydelse, att innan avtal ingås informera konsumenten om förekomsten av sådana garantier och villkoren för dessa.

- 58 I de fall då näringsidkaren är skyldig att innan avtal ingås informera konsumenten om tillverkarens garanti ska denne, enligt artikel 6.1 m i direktiv 2011/83, således endast lämna upplysningar om förekomsten och villkoren för denna garanti, och inte om garantins fullständiga innehåll.
- 59 Det ska följaktligen fastställas vilka av de olika kriterier som räknas upp i artikel 6.2 i direktiv 1999/44 som avser ”villkoren för” garantier i den mening som avses i artikel 6.1 m i direktiv 2011/83.
- 60 Såsom kommissionen har understrukit i sitt skriftliga yttrande avser artikel 6.2 första strecksatsen i direktiv 1999/44 inte de villkor som är tillämpliga på en garanti i den mening som avses i artikel 6.1 m i direktiv 2011/83, utan avser en erinran om den lagstadgade garantin om att varan överensstämmer med det som avtalats.
- 61 När det gäller artikel 6.2 andra strecksatsen i direktiv 1999/44 påpekar domstolen att uttrycken ”vad garantin innehåller” och ”vilka huvudsakliga uppgifter som är nödvändiga för att framställa anspråk enligt garantin, särskilt dennas varaktighet och territoriella omfattning” definitivt täcker in villkoren för garantin i den mening som avses i artikel 6.1 m i direktiv 2011/83. Vidare omfattas ”garantigivarens namn och adress” av villkoren för garantin i den mån, och beroende på omständigheterna, garantigivarens identitet och den geografiska plats vederbörande befinner sig på ger ytterligare relevanta upplysningar om villkoren för garantin.
- 62 Med hänsyn dels till den allmängiltiga karaktären av uttrycken ”vad garantin innehåller” och ”vilka huvudsakliga uppgifter som är nödvändiga för att framställa anspråk enligt garantin” i artikel 6.2 i direktiv 1999/44, dels till att de däri angivna omständigheterna är av exemplifierande karaktär, kan begreppet ”villkoren för” garantierna i den mening som avses i artikel 6.1 m i direktiv 2011/83 inte anses vara begränsade till garantins varaktighet och geografiska omfattning, eller till garantigivarens namn och adress.
- 63 Begreppet omfattar med nödvändighet samtliga villkor för tillämpning och framställande av anspråk enligt garantier, med tillägget att, såsom framgår av punkt 53 ovan, information om tillverkarens garanti före avtalets ingående endast ska lämnas i syfte att göra det möjligt för konsumenten att fatta beslut om att ingå avtal med näringsidkaren eller inte.
- 64 Näringsidkaren är således enligt artikel 6.1 m i direktiv 2011/83, jämförd med artikel 6.2 andra strecksatsen i direktiv 1999/44, skyldig att tillhandahålla konsumenten, för att tillgodose hans eller hennes berättigade intresse, såsom detta har identifierats i punkt 53 ovan, alla uppgifter om villkoren för tillämpning och framställande av anspråk enligt den aktuella garantin, vilket även kan omfatta, såsom kommissionen har angett i sitt skriftliga yttrande, platsen för reparation i händelse av skada eller eventuella begränsningar av garantin, men även, vilket också framgår av punkt 61 ovan, garantigivarens namn och adress.
- 65 Mot bakgrund av det ovan anförda ska den tredje frågan besvaras enligt följande. Artikel 6.1 m i direktiv 2011/83, jämförd med artikel 6.2 andra strecksatsen i direktiv 1999/44, ska tolkas så, att den information som ska lämnas till konsumenten om de villkor som gäller för tillverkarens

garanti omfattar all information som rör villkoren för tillämpning och framställande av anspråk enligt en sådan garanti, så att konsumenten kan fatta beslut om att ingå avtal eller inte med näringsidkaren.

Rättegångskostnader

- 66 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

- 1) Artikel 6.1 m i direktiv Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG ska tolkas så, att näringsidkarens informationsskyldighet enligt denna bestämmelse, med avseende på den av tillverkaren ställda garantin, inte uppkommer på grund av blotta förekomsten av denna garanti, utan endast när konsumenten har ett berättigat intresse av att erhålla information om denna garanti för att kunna fatta beslut om att ingå avtal med näringsidkaren. Ett sådant berättigat intresse föreligger bland annat när en näringsidkare gör tillverkarens garanti till en central eller avgörande omständighet i sitt erbjudande. För att avgöra huruvida tillverkarens garanti utgör en sådan central eller avgörande omständighet i näringsidkarens erbjudande, ska hänsyn tas till erbjudandets innehåll och allmänna utformning med avseende på den aktuella varan, betydelsen, i form av försäljnings- eller reklamargument, av att tillverkarens garanti anges, var i erbjudandet denna anges, den risk för vilseledande eller förväxling som en sådan uppgift skulle kunna leda till för en normalt informerad konsument med avseende på de olika garantirättigheter som vederbörande har eller vem som är garantigivare, huruvida erbjudandet innehåller information om de andra garantier som varan omfattas av och andra omständigheter som skulle kunna skapa ett objektiva behov av konsumentskydd.
- 2) Artikel 6.1 m i direktiv 2011/83 jämförd med artikel 6.2 andra strecksatsen i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG av den 25 maj 1999 om vissa aspekter rörande försäljning av konsumentvaror och härmed förknippade garantier, ska tolkas så, att den information som ska lämnas till konsumenten om de villkor som gäller för tillverkarens garanti omfattar all information som rör villkoren för tillämpning och framställande av anspråk enligt en sådan garanti, så att konsumenten kan fatta beslut om att ingå avtal eller inte med näringsidkaren.

Underskrifter